

Smokonie – Łukasz Michalski

Nakładem Towarzystwa Przyjaciół Sopotu ukazał się tomik poezji Łukasza Michalskiego. To bardzo osobiste wiersze, opatrzone ilustracjami Andrzeja Krauzego.

Tytuł: Smokonie

Autor: Łukasz Michalski

Wydawca: „Topos”

ISBN: 978-83-65662-63-7

Oprawa: miękka

Rok wydania: 2021

Liczba stron: 72

O Autorze:

Łukasz Michalski – urodził się w Warszawie, gdzie mieszka całe życie. Doktor historii, nauczyciel. Ekspert edukacyjny, wydawca. Zajmuje się naukowo związkami literatury i historii oraz świadomością historyczną Polaków. Publikował m.in. w „Nowych Książkach”, „Rzeczpospolitej”, „Arcanach” i „wSieci Historii”. Wiersze pisze od kilku lat „do szuflady” – w 2019 r. zadebiutował w Kwartalniku Literackim „Wyspa”. Publikował także w „Arcanach” i w „Twórczości”.

Wybrane wiersze Łukasza Michalskiego z tomu „Smokonie”:

Samotność

banalne
jak przystrzyżona trawa

przecież jej nie przepiją
nie zagnam do mokrej jamy
karceru byłych myśli
umarłych przywiązań

nie samą chwilą żyje człowiek
lecz niewolniczym spokojem przynależności

jestem wolny
jak żebrak
niech nikt mnie nie bredzi
nie ma w tym niczego
zwłaszcza romantycznego

codziennie pytanie lustra
czy to już widać
jest przywilejem trędowatych

są mroźne dreszcze nadziei
jest szydrczy rozsądek
nie ma barw i dźwięków

błoniasty bilans ślepych

kto z was którym uwierzę
urżnie się na tak długo
by mnie poprowadzić
za rękę?

Tęsknota

piszmy wiersze o tęsknocie
wszyscy marnie ubrani
w ciasnych butach zapomnienia
zapleśniałym kapeluszu

niech się wije po zmroku
jak wpół zdeptany robak
scentrowane rondo
z refrenem
„No, sam pan wie...”

niewidzialni poeci
na smyczach środków nasennych
z cowieczorną wiarą
w nieistnienie poranka

Uśmiechajcie się
niechący
zgarbieni nad dziurą w sercach

może kiedyś pełną piersią
w ułańskim czaku pewności
dziś mam dla was
niedopałek własnej
mgły

Tomik poezji dostępny na stronie Toposu